

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 148/2025
17.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милена П. Стевановић Ћеран, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., као правног следбеника првобитно означеног туженог Предузећа за спољну и унутрашњу трговину „Pigment Trade“ Београд, чији је пуномоћник Стојан Луковић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнади штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2397/24 од 28.08.2024. године, у седници одржаној 17.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2397/24 од 28.08.2024. године у ставу првом, трећем и четвртном изреке, тако што се жалба туженог одбија као неоснована и потврђује пресуда Другог основног суда у Београду П1 182/17 од 22.02.2024. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиљи на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 49.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 182/17 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе, које је учињено поднеском од 10.05.2023. године (решење). Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништено као незаконито решење правног претходника туженог ББ – Предузећа за спољну и унутрашњу трговину „Pigment Trade“ доо Београд, у ликвидацији о престанку радног односа тужиљи – број 2 од 03.01.2008. године. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи исплати накнаду штете по основу престанка радног односа без правног основа, у износу од 36.909,39 динара, са законском затезном каматом од 22.02.2024. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље у преосталом делу да се обавезе тужени да јој исплати накнаду штете у износу од још 127.687,61 динар, по основу престанка радног односа без правног основа са законском затезном каматом од 27.03.2008. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 754.525,00

динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2397/25 од 28.08.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду П1 182/17 од 22.02.2024. године у ставу два и три изреке и одбијени као неосновани тужбени захтеви тужиле да се поништи као незаконито решење правног претходника туженог ББ – Предузећа за спољну и унутрашњу трговину „Pigment Trade“ доо Београд у ликвидацији, о престанку радног односа тужили број 2, од 03.01.2008. године и да се обавезе тужени да тужили исплати накнаду штете по основу престанка радног односа без правног основа у износу од 36.909,39 динара до коначне исплате. Ставом другим изреке, потврђено је решење садржано у ставу један изреке, првостепене пресуде и у том делу жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу пет и шест изреке пресуде Другог основног суда у Београду П1 182/17 од 22.02.2024. године и одбијен као неоснован захтев тужиле да се обавезе тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 754.525,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате и обавезана тужила да туженом на име накнаде парничних трошкова исплати износ од 576.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужила да туженом на име трошкова поступка по жалби исплати износ од 49.500,00 динара у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију, побијајући пресуду у ставу првом, трећем и четвртном изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код предузећа „Pigment Trade“ доо у периоду од 03.05.2006. године до 31.01.2008. године, када јој је, на основу решења тог предузећа број 2 од 03.01.2008. године, престао радни однос. Тужила је дана 27.03.2008. године поднела тужбу против наведеног предузећа ради поништаја решења о престанку радног односа, враћања на рад и накнаде штете због изгубљене зараде. Тужба је достављена туженом предузећу 04.04.2008. године. Решењем за привредне регистре од 27.11.2009. године, усвојен је захтев подносиоца регистрационе пријаве и из регистра привредних субјеката брисан је привредни субјекат уписан као „Pigment Trade“ предузеће за спољну и унутрашњу трговину доо Београд, В. Степе број 164, у ликвидацији. Вештачењем од стране судског вештака за економско финансијску област, утврђено је да су према билансу стања који је сачињен на дан окончања ликвидације 25.11.2009. године, у обавези из пословања наведеног предузећа остало 116.000,00 динара, да оснивачки улог износи 4.360,65 евра, а исказана је и укупна актива у износу од 116.000,00 динара и укупна пасива (обавезе и капитал) од 116.000,00 динара, који у целини чине обавезе. Сходно томе првостепени суд је закључио да по окончању поступка ликвидације предузећа било ликвидационог остатка у укупном износу од 116.000,00 динара. Тужили није упућено упозорење о постојању разлога за отказ у складу са чланом 180. Закона о раду.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је имајући у виду чињеницу да је сада тужени ББ био једини оснивач привредног друштва које је ликвидирано закључио да је он пасивно легитимисан. Тужили није упућено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду у складу са чланом 180. Закона о раду, што представља битну повреду права запосленог коме није пружена прилика да се брани од тврдњи које поставља послодавац у смислу његове радноправне сигурности. Тужени до завршетка расправе није коначно определио о каквој повреди радне дисциплине је реч. Из донетог решења не може се закључити никаква појединост нити временско, просторно или конкретно одређење повреде радних обавеза и дисциплине од стране тужиле. То указује на незаконитост решења о отказу уговора о раду. Даље, одговорност туженог заснива се и на чињеници да део имовине која је преостала, пренето на њега и постала је саставни део његове имовине. Усвојио је тужбени захтев и поништио решење о престанку радног односа и обавезао туженог на исплату три месечне зараде, док је у преосталом делу захтев за исплату већег износа одбио као неоснован.

Другостепени суд није прихватио овакву правну аргументацију првостепеног суда. Закључио је да је првостепени суд погрешно применио одредбе члана 374-365. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр.125/04), и да тужени није пасивно легитимисан те да нема места примени члана 364. цитираног Закона о привредним друштвима које регулише одговорност након ликвидације. Сада означени тужени, након ликвидације привредног друштва „Pigment Trade“ доо од 27.11.2009. године, је његов оснивач ББ, али исти није пасивно легитимисан у овом спору за утврђење незаконитости односно поништај решења о престанку радног односа, самим тим и за накнаду штете као последице евентуалне незаконитости таквог решења јер без обзира што је сада тужени био оснивач правног лица, нема доказа да је имовина која је преостала након ликвидације правног лица постала део његове имовине. Стога је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиле као неоснован.

По оцени Врховног суда оваква правна аргументација другостепеног суда није прихватљива.

Наиме, из изведених доказа јасно произлази да правни претходник туженог није испоштовао одредбе члана 180. Закона о раду. Тужили није достављено упозорење о постојању основа за отказ уговора о раду у складу са цитираним прописом што представља битну повреду права тужиле као запослене јер јој није пружена прилика да се брани од тврдњи које је навео послодавац у смислу њене радноправне одговорности. Осим тога, правни претходник туженог није определио о каквој повреди радне дисциплине је реч већ је само паушално наведено да се ради о непоштовању радне дисциплине, непридржавање прописа заштите на раду и да је било кршења при доласку на посао. Никакви други разлози нису наведени. То указује на правилан закључак првостепеног суда да је решење незаконито. Неприхватљиви су и наводи другостепеног суда да у конкретном случају не постоји пасивна легитимација на страни туженог ББ.

ББ као једини оснивач фирме је покренуо поступак редовне ликвидације и иста је завршена 27.11.2009. године. Пре него што је и покренут поступак ликвидације, тужиле је доставила тужбу. Иста је достављена правном претходнику туженог 04.04.2008. године. Вештачењем је утврђено да је остало ликвидационог остатка 116.000,00 динара. У овом случају радило се о једночланом привредном друштву чији је оснивач сада означени тужени. Према члану 364. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр.125/2004) (који је важио у то време), прописано је да командитори командитног друштва, чланови друштва са ограниченом одговорношћу и акционари АД за евентуално неизмирене обавезе ових друштава у ликвидационом

поступку, одговарају после окончања тог поступка и брисања друштва из регистра солидарно до висине примљеног износа из ликвидационог остатка. Вештачењем је утврђено да је ликвидациони остатак 116.000,00 динара а по сили закона назначени ликвидациони остатак постаје власништво оснивача након ликвидације привредног друштва. Чланом 350. став 1. Закона о привредним друштвима (став 1) прописано је да привредно друштво доставља познатим повериоцима писано обавештење са копијом регистрационих пријава о покретању поступка престанка друштва ликвидације. Ставом 2. назначеног члана прописано је да обавештење из става 1. овог члана садржи (тачка 1) поштанску адресу где се упућује пријава потраживања поверилаца; Тужила је још пре покретања ликвидационог поступка, поднела тужбу и иста је достављена правном претходнику туженог – дана 04.04.2008. године. Правни претходник туженог је знао за потраживање повериоца па тужила као поверилац није ни имала обавезу да пријављује назначено потраживање јер се ради о познатом повериоцу.

Сходно свему изнетом, Врховни суд је нашао да је потребно другостепену пресуду преиначити, жалбу туженог одбити и потврдити првостепену пресуду.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одлуку о трошковима поступка суд је донео на основу члана 153. и 154. и члана 165. ЗПП, при чему је тужили признат трошак за стручни састав ревизије у износу од 49.500,00 динара, па је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић